

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/159/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119010666
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2119010666.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného Q. W., pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 21.05.2019 sp. zn. 3PP/26/2019, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20.08.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného Q. W., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa § 66 odsek 1 písm. b/, odsek 2 Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného Q. W. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 15.10.2012 sp. zn. 1T/146/2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 07.10.2015 sp. zn. 1To/95/2015.

Okresný súd svoje odôvodnil predovšetkým ustanovením § 66 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, vecne zistením, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podanie žiadosti o podmiennečné prepustenie vykonaním dvoch tretín uloženého trestu odňatia slobody avšak z hodnotenia odsúdeného riaditeľom ÚZVJS vyvodil, že tento len čiastočne preukazuje polepšenie a zároveň po vyhodnotení osoby odsúdeného dospel k záveru, že nemožno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. V tejto súvislosti poukázal na jeho predchádzajúce odsúdenia, na to, že v minulosti už bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody avšak ďalej páchal trestnú činnosť.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený, ktorú následne písomne odôvodnil a domáhal sa zrejme jeho zrušenia a podmiennečného prepustenia. Poukázal na to, že vykonal dve tretiny uloženého trestu, počas doterajšieho výkonu trestu nebol disciplinárne riešený, zapájal sa do brigádnickej činnosti v rámci ústavu, tiež bol pracovne zaradený. Zároveň poukázal na to, že má zverenú do náhradnej starostlivosti 3 maloleté deti a je jeho snahou v tejto starostlivosti pokračovať. Z uvedených hľadísk nepovažuje napadnuté uznesenie za správne, keď naviac odsúdenie, z ktorého bol v minulosti podmiennečne prepustený, má zahladené.

Okresný prokurátor sa vzdal sťažnosti.

Krajský súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti, na to oprávnenou osobou, podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Plnením prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že súd I. stupňa správne ustálil, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie podľa § 66 odsek 1 písm. b/ Trestného zákona, keď vykonal dve tretiny uloženého trestu odňatia slobody dňa 15.04.2019.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, je nevyhnutné, aby súčasne spĺňal tak formálnu podmienku, aj dve materiálne podmienky vyplývajúce z ustanovenia § 66 odsek 1 Trestného zákona, ktoré spočívajú v tom, že odsúdený plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu odňatia slobody preukázal polepšenie a môže sa od neho dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Okresný súd správne z hodnotenia odsúdeného riaditeľom ÚVTOS vyvodil, že odsúdený preukazuje vo výkone trestu odňatia slobody polepšenie len čiastočne. Na základe tohto hodnotenia nemožno jednoznačne ustáliť, že vo výkone trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojim správaním preukazuje polepšenie. Pre takýto záver je nepostačujúce zistenie, že odsúdený nebol počas výkonu trestu odňatia slobody disciplinárne potrestaný, jeho správanie je potrebné hodnotiť len komplexne, keď na základe hodnotenia mal krajský súd za to, že správanie sa odsúdeného nasvedčuje len tomu, že sa prispôbil podmienkam výkonu trestu odňatia slobody.

Súčasne mal aj krajský súd za to, že trestná minulosť odsúdeného nasvedčuje na jeho sklony predovšetkým k majetkovej a násilnej trestnej činnosti, ktorej sa dopúšťal aj napriek tomu, že uložené tresty odňatia slobody (aj nepodmiennečné v minulosti vykonal). Pri hodnotení osoby odsúdeného správne prihliadol okresný súd aj na to, že vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/123/1995 bol uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. PP/182/1997 z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený. Skutočnosť, že sa na toto podmiennečné prepustenie vzťahovala amnestia a výkon zvyšku trestu mu bol dňa 03.03.1998 odpustený, nemá vplyv na hodnotenie sklonov odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Ako vyplýva z odpisu z registra trestov, odsúdený sa doposiaľ dostal do rozporu so zákonom celkovo 13-krát. Z uvedeného aj krajský súd vyvodil, že nemožno u odsúdeného dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, na čo poukazuje aj menej priaznivá resocializačná prognóza vyplývajúca z hodnotenia odsúdeného.

Účelom inštitútu podmiennečného prepustenia je umožniť odsúdeným, ktorí spĺňajú zákonom stanovené podmienky, aby preukázali, že ďalší výkon uloženého trestu v nápravno-výchovnom ústave nie je potrebný a tiež motivovať odsúdených možnosťou skoršieho prepustenia z výkonu trestu k takémuto správaniu, ktoré by ich malo viesť k lepšej resocializácii a náprave spoločenských vzťahov narušených ich trestnou činnosťou. Podstatou tohto inštitútu je skutočnosť, že sa neuplatňuje plošne ale iba vo vhodných prípadoch teda iba u niektorých odsúdených. Podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody po uplynutí doby požadovanej zákonom, teda nenastáva automaticky ale po zhodnutí všetkých právne relevantných skutočností.

Krajský súd, zhodne ako súd I. stupňa ustálil, že v prejednávanej veci nie sú splnené materiálne podmienky podmiennečného prepustenia, preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol. Pri tomto rozhodovaní za súčasného nespĺnenia materiálnych podmienok vyplývajúcich z ustanovenia § 66 odsek 1 Trestného zákona nebolo možné prihliadať na osobné pomery odsúdeného, na ktoré poukazoval v dôvodoch svojej sťažnosti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.